

A szeredás a régiségben a pásztorok tarisznája volt. Ebből fizették ki szerdánként az adót. A pénzen kívül még sok minden belefért. Mi is szeretnénk volna a gyermekek képzeletbeli tarisznáját megtölteni néprajzi ismeretekkel és a hagyományok szerint készült használati és díszítő tárgyakkal, miközben a saját kezükkel tapasztalhatták meg a régi világ kézműveseinek tevékenységét.

A tevékenységek során az esztendő körének szokásrendszerét vettük alapul és a somogyi népszokásokat elevenítettük fel.

Egy egész tanéven átívelő utazásra indultunk, melynek első állomásaként megszőttük a tarisznáinkat.

A fazekasság, mint az egyik legősibb népi mesterség alapanyaga az agyag.

Belekóstolva a mesterek tevékenységébe, először rakott agyagedénykéket, majd marokedényeket készítettek a gyerekek.

Az adventi időszak közeledtével gyertyatartókat formáztunk. Végül az agyagból háztáji jószágokat – birkát, kecskét, tehenet és szamarat - is mintáztak a gyerekek, melyek a későbbiekben a Betlehem szereplői lettek.

Novemberben a vesszőfonás technikájával ismerkedhettek meg a gyerekek.

Páronként készítettek egy-egy istállócskát a Betlehemhez.

A vessző vázat kukoriacsuhéval fonták meg.

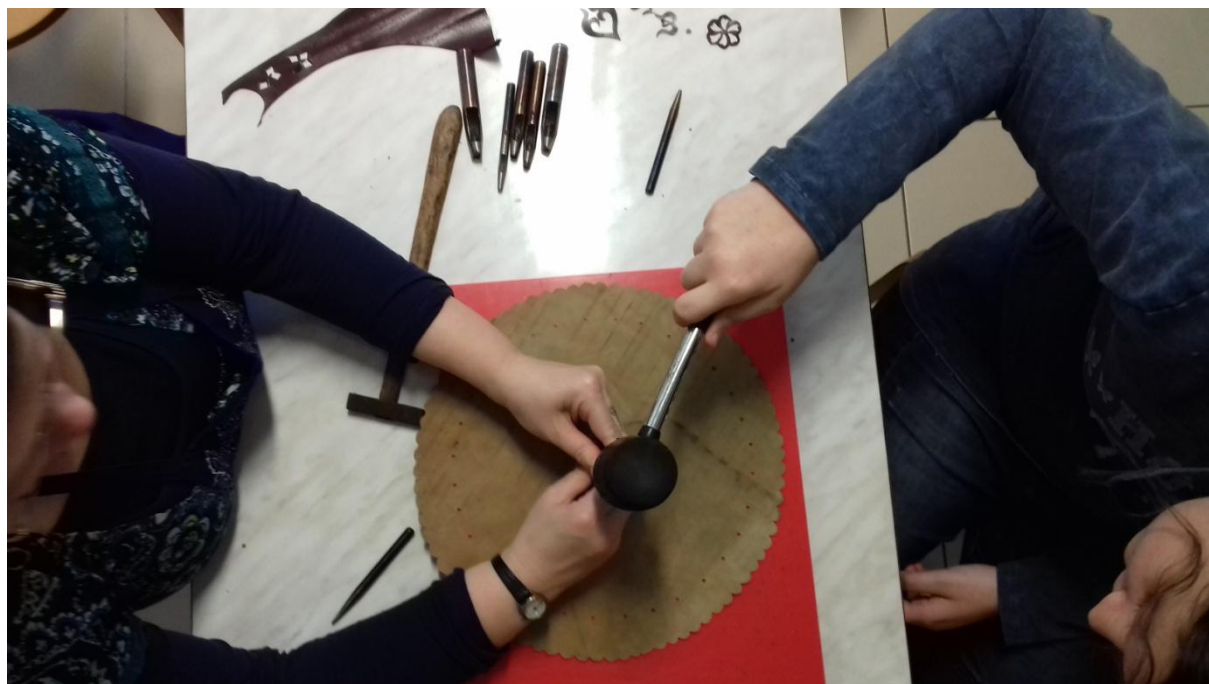
Hogy fel tudjuk idézni Jézus születését, elkészítettük csuhé technikával Szűz Máriát, Szent Józsefet, a kisdéd Jézust és az állatok mellé egy pásztort is. Csodás munkák készültek. Nagyon büszkék voltunk tanítványainkra, így a téliszünet előtt kiállítást rendeztünk a Betlehemekből, tarisznnyákból és agyag munkákból.

Hogy karácsonyi hangulatunk teljes legyen, vendégül hívtuk Noé Kornéliát, mézeskalácshímző népi iparművészt, és megkértük, hogy avasson be minket mesterségének csínnyába-bínjába.

A téli szünet után a pásztorművészet felé tekintettünk. A paraszti kultúra fontos része a bőrművesség. Puha kecske bőrből tarsolyt készítettünk, lyukasztással és rátétes díszítéssel. A kovakő, a tapló és a dohány helyett, készítőik apró kincseit fogja őrizni.

Megismerkedtünk a keresztszemes hímzéssel. A gyermekek munkái morzsolt levendulával töltött zsákocskákat díszítenek.

Iskolánkban hagyomány, hogy a farsang végén a diáksereg apraja-nagyja közösen űzi el a telet. Kicsiny műhelyünkben, tanítványaink gondos öltéseivel készült el idén a telet jelképező csúf vénasszony, melyet ahogy illik, a Duráczy tanulói körbetáncoltak, majd hamuvá égettek.

A télüzés sikeres volt, lassan elindult a felmelegedés.

S, ha már tűt ragadtunk, Török Emőke népi iparművész segítségével rongybabákat varrtunk.

Majd elsajátítottuk a gyöngyfűzés és gyöngyszövés fortélyait is.

Húsvét közeledtével növényi rátétekkel és hagymahéjból készült festékekkel díszítettük, majd méhviasz és gica használatával írtuk meg a tojásokat.

Az utolsó témakörünk a gyapjú volt. A szennai skanzenben megismerkedtünk a bírkanyírás és a gyapjú tisztítás folyamatával, majd a kis műhelyünkben a labdát és nemezbabát készítettünk.

Itt a vége fuss el véle, csapja meg az ostor vége...

A pályázatban résztvevő gyermekek névsora:

Barátúri sára

Barta Xavér

Bogdán Brigitta

Bogdán Vivien

Borda Szindi

Csendes Alexandra

Gajdácsi Mátyás

Orsós Alex

Orsós Gabriella

Repnyák Enikő

Sánta Annamária

Varga Zoltán

A foglalkozásokat vezette: Kövesiné Herczeg Eszter

Nyáriné Fenyvesi Katalin

